

MMO Basın Açıklamaları

12 EYLÜL DÜZENİ ANCAK EŞİTLİKÇİ, DEMOKRATİK BİR ANAYASA İLE AŞILABİLİR

“Gerçek çözüm, ekonomik politikaların toplumsal yarar kıstasıyla belirlendiği, gelir ve bölüşüm ilişkilerinin halktan yana düzenlendiği, eşitlikçi ve siyasal yaşamı gerçekten katılımcı, demokratik temsile dayandıran bir anayasa ile mümkündür”

Üzerinden 27 yıl geçmiş olsa da 12 Eylül unutulacak, üzeri örtülecek bir tarih değildir. Zira 12 Eylül 1980, toplumsal tarihimizde devletin, siyasetin, ekonomi ve toplumsal yaşamın yeniden yapılandırıldığı önemli bir dönemeç olmuştur. 12 Eylül Türkiye'yi geri götürmüş, yol açtığı ekonomik, sosyal, siyasal tahribatlar ülkemizi kötürüm kılmıştır. Bu nedenle 12 Eylül toplumsal belleğimizden silinmeyecektir. 12 Eylül Askeri Darbesinin 27. yılı nedeniyle Oda Yönetim Kurulu Başkanı Emin Koramaz tarafından yapılan basın açıklaması yazının devamındadır.

YENİ ANAYASA TARTIŞMALARINDA ÖNE ÇIKAN “SİVİL ANAYASA” VURGUSU YANILTICIDIR, YETERLİ DEĞİLDİR

Üzerinden 27 yıl geçmiş olsa da 12 Eylül unutulacak, üzeri örtülecek bir tarih değildir. Zira 12 Eylül 1980, toplumsal tarihimizde devletin, siyasetin, ekonomi ve toplumsal yaşamın yeniden yapılandırıldığı önemli bir dönemeç olmuştur.

12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen askeri müdahale ile 1961 Anayasası ortadan kaldırılmış, siyasete köklü darbeler vurulmuş, yasama, yürütme, yargı süreçleri tekleştirilmiş, ekonomi 24 Ocak Kararları doğrultusunda uluslararası sermaye lehine yeniden yapılandırılmış, toplu sözleşme düzeni ilga edilmiş, toplumsal muhalefet zor araçlarıyla sindirilmiş, ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenmeler dağıtılmış, toplumsal, kültürel ve psikolojik düzlemlerdeki tahribat had safhaya ulaşmıştır.

Bireysel çıkarın toplumsal çıkarın önüne geçirildiği, planlama, kalkınma ve sosyal devlet gereklerinin terk edildiği, gelir-bölüşüm ilişkilerinde adaletsizliklerin geliştirildiği, finans-para-rant politikalarının

yatırımların önüne geçirildiği, sanayileşme ve kamu işletmeciliği birikimlerinin özelleştirme furyasıyla talan edildiği, neo liberal politikalara geçiş yapıldığı, uluslararası sermayenin egemenliğindeki küreselleşme süreçlerine entegre edilen bir süreç yaşanmıştır.

Bütün bunlar, dönemin en önemli toplumsal dinamiği olan emekçiler ile yurtsever toplumcu güçlerin terör-işkence-hapis-sürgün vb. yöntemlerle üstüne gidildiği bir ortamda gerçekleştirilmiştir.

12 Eylül, Türkiye'yi geri götürmüş; yol açtığı ekonomik, sosyal, siyasal tahribatlar ülkemizi kötürüm kılmıştır. Bu nedenle 12 Eylül toplumsal belleğimizden silinmeyecektir.

Yeni Anayasa tartışmalarının yoğunlaşacağı önümüzdeki günlerde siyasetin üzerindeki militarist gölgelerin kaldırılması yanı sıra çok temel başka parametreler de gözetilmelidir. Bunlar: Neo liberal ekonomi politikaları ve dolayısıyla ülkemizin ekonomik-siyasal bağımsızlığı, planlama-sanayileşme-kalkınma üçlüsünün bütünlük içinde benimsenmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin eksiksiz olarak tanımlanması, sosyal hukuk devleti ilkesi, yasama-yargı-yürütme ayrılığının demokratik bir çerçevede sağlanması, siyasetin toplumsal dinamikleri kapsamının önündeki engellerden biri olan seçim sistemindeki baraj ve diğer bütün engellerin tamamen kaldırılması, toplu sözleşme düzeninin emek kesimini gözeterek yeniden yapılandırılması ve etnik çeşitliliğin kültürel haklar, kardeşçe bir arada yaşam ve sosyal hukuk devleti içinde güvenceye alınmasıdır.

İşte böylesi demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü bir Anayasa ile sosyal hukuk devleti gerçekten egemen kılınabilir, 12 Eylül Anayasası ve düzeni gerçekten aşılabilir, ekonomi ile dış politika ülke ve halk çıkarlarına göre ancak böylece düzenlenebilir. Türkiye'nin siyasal, sosyal yaşamı ancak böylece normalleşebilir. Başka türlü bir normalleşme mümkün değildir. Olsa olsa, neo liberal politikaların savunucularının kendi içlerindeki bir cepheleşmenin tezahürleri, bugüne kadar olduğu gibi toplumun önüne bir kez daha yanıltıcı bir biçimde sunulur.

**TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı
Emin KORAMAZ**

TÜRK TELEKOM GREVİNİ DESTEKLİYORUZ

Türk Telekom'da özelleştirmenin sonuçları ortaya çıkmaya başladı...

Yabancı sermaye kârına kâr katmak istemektedir. Ücretlerin düşürülmesi ve sendikasızlaştırma operasyonlarına 'Hayır' diyoruz!

14 Eylül'de başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri, yabancı sermaye yönetimindeki Türk Telekom'da işverenin tamamen haksız ve yanlış yaklaşımlarıyla tıkanmış ve Haber - İş Sendikası tarafından bugün haklı bir grev başlatılmıştır. TMMOB Makina Mühendisleri Odası olarak, Türk Telekom çalışanlarının yanında olduğumuzu açıklıyor, haklı grevi destekliyoruz.

Türk Telekom'da yaşanan sorunlar, özelleştirme uygulamalarının varacağı noktayı gözler önüne sermektedir. İşveren, çalışanların kazanılmış haklarını gasp etmeye, sendikalı işçilerle aynı unvan ve kıdeme sahip bulunan sendikasız işçilere verilen ücreti sendikalı işçilere vermek istemeyerek sendikal örgüt-lülüğü zayıflatmaya çalışmaktadır. Bu; eşit işe eşit ücret ilkesinin ihlalidir ve kârına kâr katma arzusunun dışında hiçbir açıklaması yoktur.

Hafta sonu tatilleri ve hafta içi çalışma süreleri konusunda esnek çalışma koşullarını egemen kılmak isteyen Türk Telekom işvereni OGER, özelleştirmenin amaçlarından biri olan emeklilik yoluyla istihdamın azaltılması, yeni işe başlayanlarda asgari ücretin esas alınması gibi uygulamalar ve düşük zam önermesiyle özelleştirme talanına yeni halkalar eklemek istemektedir.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası olarak, Türk Telekom çalışanlarının yanında olduğumuzu açıklıyor, haklı grevi destekliyoruz.

**TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı
Emin KORAMAZ**

MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI PKK SALDIRILARINI KINAMAKTADIR

TMMOB Makina Mühendisleri Odası, bir kez daha demokrasi, eşitlik ve kardeşliğe vurgu yapma gereğini duyuyor, ülkemizi bir iç savaş ortamına sürükleme ve emperyalist senaryoların oyuncağı yapma girişimlerine karşı sorunun çözümünün demokratikleşmeden geçtiğini bir kez daha ifade etmeyi bir görev bilmektedir. Konu ile ilgili olarak Oda Yönetim Kurulu Başkanı Emin Koramaz bir basın açıklaması yaptı.

TERÖR VE ŞİDDETE SON! SİLAHLAR SUSSUN! PKK KOŞULSUZ SİLAH BIRAKMALIDIR!

Teröre Karşı Demokrasi/Demokratikleşme ve Kardeşlik Egemen Kılınmalı, Emperyalist Güçlerin Türkiye'yi Bataklığa Çekme Çabalarına Dur Denil-melidir.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası, Güneydoğu sınırimızda son günlerde yaşanan saldırı ve sıcak çatışmalardan hareketle başını ABD'nin çektiği emperyalist güçlerin orta ve uzun vadeli paylaşım politikalarında stratejik alanlara yayılmak, dünya enerji, petrol ve su kaynakları rezervlerini kontrol altında tutmak için savaş ve işgal politikalarına başvurduğunu ve ulus devletleri ekonomik alandan siyasal alana kadar yeniden yapılandırma politikalarıyla küreselleşme milliyetçiliği ve mikro milliyetçilik alanını beslediğine kamuoyunun dikkatini çekmektedir.

Türkiye, emperyalizmin bu çok yönlü oyunlarının etki alanı altındadır. Bunun sorumlusu, bağımsız ve kişilikli dış politika geliştirmeyen bütün siyasal iktidarlara aittir.

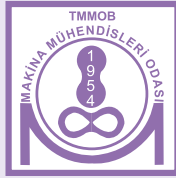
Öte yandan Kürt sorununa yalnızca şiddete dayalı ara çözümler düşünülmesi PKK ve iktidarın paylaştığı ortak bir yanılığın oluşturmaktadır. Bu yanılığın ve

mevcut çatışma ortamı, emperyalist güçlerin amaçlarına hizmet etmektedir. Son dönemlerde ülkemizde şiddet ve linç kültürünün egemen olduğu bir toplumsal psikoloji geliştirilmeye çalışılmaktadır. Bu ortamın emperyalist çevrelerin çıkarları doğrultusunda kışkırtılması da söz konusudur. Toplumun şoven yaklaşımlarla etnik kökenleri üzerinden birbirine düşman etmeye ve şiddet uygulamalarını meşrulaştırmaya yönelik gelişmeler karşısında, barışı, demokrasiyi ve halkların kardeşliğini her zamankinden daha fazla sahiplenmek durumundayız.

Bugün Kürt sorununun çözümüne yönelik yalnızca iki yol bulunmaktadır. Birincisi PKK'nın terör eylemlerine derhal son vermesi ve koşulsuz silah bırakarak demokratik süreçlere olanak tanınması; ikincisi de Türkiye siyasal yaşamının demokratikleşme yönünde ivedi adımlar atmasıdır.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası, bir kez daha demokrasi, eşitlik ve kardeşliğe vurgu yapma gereğini duyuyor, ülkemizi bir iç savaş ortamına sürüklemek ve emperyalist senaryoların oynacağı yapma girişimlerine karşı sorunun çözümünün demokratikleşmeden geçtiğini ifade etmeyi bir görev bilmektedir.

**TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı
Emin KORAMAZ**

Komisyonlarımızın Şube Çalışmalarına Daha Aktif Katılmalarını Bekliyoruz.

Basından

12 Eylül'leri kutlu olsun! - Ece Temelkuran (Milliyet Gazetesi)

12 Eylül 2007

"Entelektüeller ve bilim adamları haksızlığa karşı seslerini yükseltmiyor" dedi Başbakan. Elbette asabı bozuk bir gergin gülümsemeye nutkum tutulmadı değil. Ama insanı asıl kahreden, iktidarın bu demokratikleşme, sivilleşme, aydın-dostu "temaşasını" bu kadar rahat icra edebilmesi. Oyun, dakika başı hafızası silinen bir kitleye oynandığı için mi bu kadar rahat icra ediliyor? Muktedir, izleyenlerle alay ederken kitlenin isyan etmemesinin nedeni artık bütün anlam dünyamızın şirazededen çıkmış olması mı?

12 Eylül çocuğu

Ya da şöyle söyleyeyim:

Yıldönümünü "idrak ettiğimiz" 12 Eylül darbesinin siyasal İslamın en büyük destekçisi olduğu, "laikliğin bekçisi ordu" klişesinin tersine darbeyle birlikte tarikatların ve onlara bağlı siyasal örgütlenmelerin önünün açıldığını unutmak neden bu kadar kolay oldu?

Darbenin desteklediği, büyüttüğü tek siyasal oluşum olan milliyetçi-İslamcı hareketin peşinden tef çala çala gitmek nasıl "aydın tavrı" haline geldi?

Darbenin ürünü bir iktidara karşı ses yükseltmemek neden şimdi demokrat ve sivil olmanın önkoşulu haline geldi?

Son elli yıldır, kısa bir aralık hariç, aslında Türkiye'de siyasal iktidarın hiç değişmediği, AKP'nin darbelerle güçlendirilmiş bu sağ iktidarın yeni modeli olduğu niye hatırlanmıyor?

12 Eylül işkencehanelerinde, hapishanelerinde, darbenin açtığı toplu mezarlarda bu ülkenin bütün

akli muvazenesi telef mi oldu?

Yeni özgürlükleri deneyin!

AKP'yi demokrasinin bekçisi, Tayyip Bey'i de sivil halk devriminin yılmaz önderi olarak görenlerdir sözlerim:

Madem AKP ile birlikte bu kadar sivilleştik, madem bu iktidar Türkiye'de gelmiş geçmiş en demokrat, en özgürlük yanlısı iktidar, o zaman siz de özgürlüklerinizi bir test edin.

Mesela, yaşadığımız mahalledeki herhangi bir caminin fazla açık megafon sesini hastanız olduğu gerekçesiyle kısırtmaya çalışın.

Kayseri'de Ramazan ayında oruç tutmayan bir üniversite öğrencisi olmayı deneyin.

Yozgat'ta Ramazan ayında kısa kollu gömlek giyin.

Adıyaman'da 18 yaşında bir kız çocuğu olarak "özgür kararlarınız" olduğunuzu söyleyin.

Orman arazilerinin ve denizlerin parsellenip satılmayacağını, insanların F tipi cezaevlerinde çürütülemeyeceğini söyleyin.

Ya da sadece şunu hatırlayın:

"Ben çocuğumu helal etmiyorum" diyen asker annelerin ilk kim azarlamıştı? Onlara "Askerlik yan gelip yatma yeri değildir" diyen sivil, demokrat, insan canlısı Başbakan'ımız değil miydi?

Din, ordudan daha "zor"

Yeni olan şudur:

Türkiye'de artık din veya siyasal İslam ilgili söz söylemek orduyla ilgili söz söylemekten daha zor hale gelmiştir. Bu, yeni darbedir. İçinden geçtiğimiz günler, 12 Eylül darbesinin yeni, geliştirilmiş yüzüdür. İsteddiği kadar sivil ve demokratik temaşa yeteneklerini geliştiresin, istediği kadar liberal aydın danışmanların ezberlettirdiği cümleleri tekrarlasın, bu iktidar 12 Eylül çocuğudur. Hem de darbenin en sevdiği çocuğudur. Uluslararası sermaye ve Büyük Orta Doğu Projesi tarafından desteklenen; muhafazakârlaştırılmış,

alternatifsizleştirilmiş toplumun örgütlü olarak sorgulayamadığı bir darbe iktidarını tecrübe ettiklerimiz. Yirmi yedi yıl sonra darbe, AKP iktidarı ile birlikte memleketi artık neredeyse geri dönüşsüz bir biçimde dönüştürmüştür.

Sessiz teşekkür

Onun önderliğini yaptığı hareketi doğurmak için başka türlü düşünen bütün aydınlar ve gençler 12 Eylül hapishanelerinde yok edilirken "Entelektüeller ve bilim adamları haksızlığa karşı seslerini yükseltmiyor" diyen Başbakan neredeydi? Başbakan soru sormak yerine sadece teşekkür etmeli. Sesini yükselttiği için ölen, kaybolan, sakat bırakılan, asılan onca aydına ve gence sessizce teşekkür etmeli. Çünkü bugün, onun başında bulunduğu iktidar onların gövdeleri üzerinde duruyor.

Ne diyeyim?

12 Eylül'leri kutlu olsun!

9 BİN FABRİKA PARASI FAİZE GİTTİ
433.3 MİLYAR DOLAR!

Son 25 yılda devlet borç faizi olarak 433.3 milyar dolar ödedi. Bu rakam, her biri 50 milyon dolardan 9 bin fabrika parası ediyor. Bu fabrikaların her birinde 400 kişi çalışsaydı 3.5 milyon kişi iş sahibi olacaktı.

Türkiye 1983-2007 yılları arasında bütçeden 433 milyar dolarlık faiz ödemesi yaptı. Devletin topladığı her 100 dolar verginin 51 doları faize gitti.

Ankara Ticaret Odası'nın (ATO) Maliye ve Hazine verilerinden yararlanarak yaptığı araştırmaya göre, 1983 yılını izleyen son 25 yıllık dönemde faiz ödemeleri yıldan yıla arttı ve bütçe harcamalarının en büyük kalemini oluşturdu.

Türkiye kayıtdışılık yüzünden ekonomisinin gerçek büyüklüğünü yansıtan miktarlarda vergi toplayamadığı için kamu harcamalarını karşılamak üzere sürekli borçlanma yoluna gitti. Borçlanma arttıkça faiz giderleri de arttı. Bütçe açıklarının iç ve dış borçlanmayla kapatılması politikasına dönüldüğü 1983 yılında 942 milyon dolar olan faiz ödemeleri, faiz oranlarının ve borçlanma miktarlarının artmasına paralel olarak her geçen yıl hızla büyüyerek son yıllarda 40 milyar dolara ulaştı. Böylece Türkiye milli hasılasının 10'da 1'i büyüklüğü kadar faiz ödemeye başladı.

Yatırımın 4 Katı Faize

ATO'nun araştırmasına göre bütçeden faiz ödemeleri için ayrılan pay arttıkça yatırım payı azaldı. Faiz payının yüzde 20'yi aştığı 1990'da yatırımın payı yüzde 15'e geriledi. Faiz ödemelerinin yüzde 44 pay aldığı 2000 yılında yatırımın payıysa yüzde 5.3'e indi. Türkiye'nin vergi gelirlerinin faiz ödemelerine yetmediği 2001 yılında bütçeden yatırıma ayrılan pay yüzde 5.2'ye kadar geriledi. Yatırımların bütçeden en az pay aldığı yıl ise 5.1 ile 2003 yılı oldu. 2008 yılı bütçesinde 12.4 milyar YTL ayrılması, bütçe harcamaları içerisindeki payının da yüzde 5.5'e gerilemesi bekleniyor.

1983-2007 yıllarını kapsayan 25 yıllık dönemde Türkiye'nin toplam bütçe harcamaları 1 trilyon 316 milyar dolara ulaştı. Bu harcamanın 373.9 milyar doları iç, 59.4 milyar doları da dış olmak üzere toplam 433.3 milyar doları faiz ödemelerine gitti.

Aynı dönemde devletin yatırıma ayırdığı tutar 100 milyar dolarda kaldı. Başka bir ifade ile devlet 25 yılda 100 milyar dolarlık yatırım parası ayırırken, dört katını faize ödedi.

3.5 milyon iş yaratılabilirdi

Türkiye'de 50 milyon dolarlık yatırımla orta büyüklükte bir fabrika kurulabiliyor. Eğer faize gider 433.3 milyar dolarla fabrika yapılırsa, 9 bine fabrika yapılabilirdi. Bu fabrikaların her birinde 400 kişinin çalışabileceği varsayılırsa 3.5 milyon kişiye iş kapısı yaratılmış olurdu. Resmi rakamlara göre Türkiye'deki işsiz sayısı 2.5 milyon civarında.

En büyük harcama kalemi

1983'te bütçe harcamalarının yüzde 8.1'ini oluşturan iç ve dış borç faiz ödemeleri, 1990'da bütçe harcamalarının yüzde 20.4'üne, 2000 yılında yüzde 43.9'una, 2001 yılında harcamaların yüzde 51'ine ulaştı.

2001 sonrası ekonomideki genel iyileşme sonucu faiz ödemelerinin toplam harcamalar içindeki payı azalmaya başladı ve 2006'da yüzde 26.2'ya geriledi.

Ekim ayı ortasında TBMM'ye sunulması gereken ve 225.9 milyar YTL'ye ulaşan 2008 yılı bütçesinde faiz ödemelerine 59.3 milyar YTL'lik bir ödenek ayrılması bekleniyor.

Bu yıl sonu hedefi de dahil edildiğinde devletin 1983-2007 arasında yapabildiği vergi tahsilatı 845.1 milyar dolara ulaşacak. Aynı dönemde yapılan faiz ödemeleri de 433 milyar dolar olacak. Buna göre son 25 yıllık dönemde devletin halktan topladığı her 100 dolarlık verginin 51.3 dolarla büyük bölümünü borç aldığı kesimlere faiz olarak aktarmış olacak.

Şişirilen balonlar peşpeşe patladı

Ekonomide borçlanmayla şişirilen balonların, krizlerde birbiri ardına patlayarak halkı çok büyük yoksulluklara sürüklediğini belirten ATO Başkanı Sinan AYGÜN şunları söyledi:

“1980'li yılların başında uygulamaya konulan 'vergi alma borç al' politikaları Türkiye ekonomisini 1990'lı yıllarda ve 2000'li yılların başında çok ağır krizlere sürükledi.

Kazancının neredeyse yarısını vergi olarak devletine ödeyen Türk halkı, ödediği bu vergilerin kendisine eğitim, sağlık, altyapı, güvenlik ve diğer kamu hizmetleri olarak dönmesini bekliyor. Oysa yıllardır Türkiye'nin iligini kurutan bu yüksek faiz-düşük kur politikası yüzünden toplanan vergiler uluslar arası spekülasyon sermayeye aktarılıyor.”

2 Eylül 2007 Pazar

Miliet Gazetesi- Ekonomi Köşesinden alınmıştır